

A pillangó és a kolibri

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis falánk hernyó. Ez a hernyó naphosszat csak evett, és evett, és evett, és evett. Pont arra szállt egy Kolibri.

– Hé, te hernyó! Akármikor erre repülök, te mindig csak eszel?

– Ha nem lennék éhes, nem ennék, de mindig mardos az éhség, így muszáj ennem! Hú még ezt a zöld levelecskét is, és még ezt is – mondta, és tovább rágcsált. Így aztán a mi kis hernyónk szép nagyra nőtt. Bárki meglátta, megijedt, olyan csúnyácska volt.

– Mit csinálsz ma? – érdeklődött a Kolibri.

– Ma enni fogok reggeli után is, meg délben ebéd után is, és este vacsora után is.

– Na és holnap?

– Holnap nem.

– Hogy-hogy? Mi lesz holnap?

– Begubózok. Csak még nem tudom, pontosan hogyan kell. Másnap jött a Kolibri, és látta, hogy a hernyó már nem eszik. Ott mérgelődött a faágon.

– Hogy is kell? Hogy is kell? Fogalmam sincs.

– Ne úgy csináld! Fordítva! – mondta a Kolibri. – Ne felfele! Lefele!

De a hernyó, csak tovább gubózkodott, fittyet hányva a Kolibri tanácsaira. Aztán végre sikerült teljesen begubóznia. Igaz hogy fordítva, de sikerült. Mikor a Kolibri arra járt, mindig rá köszönt, de semmi. A hernyó némán függött a gubóban. Aztán az egyik nap elkezdett repedezni a báb. Nézte a Kolibri, figyelte. A hernyó gubója egyre jobban repedezett, majd feltűnt egy kis szárny darabocská. Igen gyűrött volt. Végül aztán kibújt egy teljesen másvalaki a gubóból, mint aki belebújt. A Kolibri csak csodálkozott.

– Te hernyó! Hogy megváltoztál!

– Hát igen, én is csodálkozom magamon. Már nem akarok mindig csak leveleket rágcsálni – és nyújtózkodott egy nagyot. A nap sugarai szárogatták, és meg-megcsillant a szép minta is a szárnyacskáján, az éppen hernyóból lett pillangónak.

– Gyönyörű lettél! – mondta álmélkodva a Kolibri.

Hanem most meg a repüléssel akadtak gondjai. Nem tudta, hogyan is kell repülni...

– Nem tudom, nem tudom! – sópánkodott a pillangó.

– Jajj, hát nyisd ki a szárnyaid, és repülj! – mondta a kis madár.

– Jó-jó, de hogyan? Végül a pillangó vett egy nagy levegőt, és levetette magát az ágról, de fordítva kezdett el repülni.

– Ne úgy! – fogta a fejét a Kolibri. – Ne a hátadon repülj, hanem a hasadon!

De a pillangó rá sem hederített a Kolibrire. Fordítva repült a hátán... Így aztán folyton neki csapódott valaminek. Most a bagoly pocakjának, aztán berepült a mókuska odújába. Alig tudott kikecmeregni onnan.

– Hát te aztán jó dilis pillangó vagy! Ilyet sem láttam még. Biztosan azért repülsz fordítva, mert a gubódat is fordítva csináltad meg!

Ez a kis dilis pillangó azóta is össze-vissza röpköd a nagy mezőn széltében, hosszában.

Eszti-mami meséje

